

НЯХАИ ЖЫВЕ ЛЕНИНСКІ КАМСАМОЛ – НАДЗЕІНЫ І БАЯВЫ РЭЗЕРВ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ, ПЕРАДАВЫ АТРАД МАЛАДЫХ БУДАЎНІКОУ КАМУНІЗМУ.

(З Заклікаў ЦК КПСС)

НАШ РАДОК У СЛАЎНЫ ЛЕТАПІС

3 ДОВРЫМІ ПРАДОУНЫМІ ЗДАБЫТКАМІ СУСТРАКАЮЦЬ КАМСАМОЛЬСКАЮ СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРНУЮ КАНФЕРЭНЦЫЮ УДЗЕЛЬНІКІ ПРАДОУНАГА СЕМЕСТРА-83.

У ГЕРАЙЧНЫМі летапісу Ленінскага Камуністычнага Саюза Молады шмат яркіх, слáўных старонак. Адну з іх сваёй кіпучай, насыттай, шмат атракцыйных дзеянасцей ўпісалі студэнцы будаўнічай атрады, якія сталі выдатнай школай ідэяно-палітычнай, працоўнай і маральна-загароднай, выхавання высокай адказнасці, фармировання актыўнай жыцьцёвай пазіцыі юнакоў і дзяўчынок.

Штогод праходзяць гэты выдатную школу тысячи камунісаў нашага ўніверсітэта. Дзе б яны не працаўалі — на будаўнічых абектах вобласці, нашай рэспублікі, на палах, калгасаў і саўгасаў, у Нечарназем'і ці на замлі братнія Чэхаславакія, — усюды пакідаюць асобе добрух памяць сваёй самаадданай працай, клапатлівымі адносінамі да ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны, сем'ям загінуўшых воінаў, вялікай грамадска-палітычнай.

Вось і сёлета байцы студэнцічнай атрады ГДУ добра спраўляюць з прынятымі на працоўнай лете-83 сацыялістычнымі абавязкамі, і ў камітэт камсамола, рэктарат ўніверсітэта прыходзяць падзякі ўдзельнікам СВА ад прымакаў арганізацый, райкомаў ЛКСМВ, прафленію калгасаў за ўдарную працу, актыўную грамадска-палітычную, вясенна-партыячную, культурна-масавую работу на месцах дыслакацыі атрады.

Усяго па ўніверсітэце быў сфарміраваны 51 студэнцічны атрад, агульная колькасць 1081 чалавек. Знамянальнае тое, што з кожным годам разнастайваючы напрамкі іх дзеянасці.

капітальных укладанняў. Вялікая дапамога аказана ім мясцовай школе: адрамантаваны яе будынкі, віскосы клуб і інш. У Рэчыцкім раёне праходзіла таксама працоўнае лета СВА «Шукальнік» з геолагічнай факультэта. Кіраўнікі саўгаса, на якім былі будучыя геолагі, засталіся вельмі ўдзячнымі студэнтамі за дапамогу ў нарыхтоўкі кармоў для грамадскага статку. Толькі сена яны нарыхтавалі калія тысячы тон!

Байцы атрада «Арыён», сфарміраванага на матэматычным факультэце, правялі лета на замлі Нечарназем'я, на Пскоўшчыне. На будаўніцтве ачышчальных збудаванняў імі было асвоена звыш 50 тысяч рублёў капітальных укладанняў.

На Хойніцкім кансервавым заводе надоўга запамятаюць дзяўчутаў з Гомельскага дзяржуніверсітэта, якія ў складзе атрада «Гамальчанка» (еканамічны факультэт) і «Авес» (біяфак) па-ударнаму працаўалі ў цехах прадпрыемства на сартыроўцы і перапрацоўцы шчодрых дароў лета — садавіны і гародніны.

У ліку атрадаў, якія старапані працай, вялікай грамадскай палітычнай дзеянасцю заслужылі словы падзякі прымаючых арганізацый і такія СВА як «Глорыя», «Маладосьць», меҳанізаваны атрад «Колос». Імі 60-годдзя ВЛКСМ, інтэрната «Дружба-83» і інш.

Спартыўнымі кіраўнікамі калектываў, здолных вырашчаць аказыны і складаныя задачы, паказалі сябе ў час працоўнага семестра камандыры і камісары атрадаў Ташцяна Асяніч, Ігар Новік, Алена Казлова, Мікалай Анціпіч, Ірына Казімір, Міхал Марчанка, Алена Ганчарова, Анатоль Шэвел. Прывялі да працы былі для сваіх таварышаў такія байцы СВА як Віктар Кузьміч, Святлана Бондар, Таццяна Даўгут, Ірына Галькіна і многія іншыя.

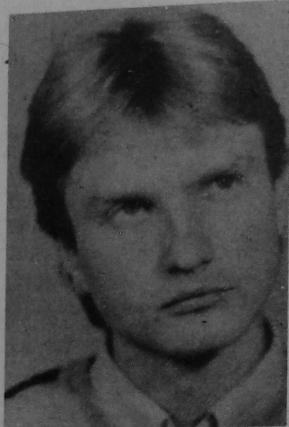
Сёлеты працоўнага семестру юбілейным: спёнілася 25 гадоў Усесаюзному студэнцічному будаўнічаму атраду. Таму імкнуліся ўдзельнікі СВА, азменаваць гэту дату новымі посекамі ў працы. Яны і падрыхтавалі дастойны падарунак яшчэ двум знамяняльным датам — 65-годдзю з дня нараджэння Ленінскага камсамола і 40-гаддзю вызваленія Гомельшчыны ад нямецка-фашистскіх захопнікаў.

А. ШАЛДУКОВА,
намеснік сакратара
камітэта ЛКСМВ
на арганізацыйнай
рабоце.

Сёлеты працоўнага семестру юбілейным: спёнілася 25 гадоў Усесаюзному студэнцічному будаўнічаму атраду. Таму імкнуліся ўдзельнікі СВА, азменаваць гэту дату новымі посекамі ў працы. Яны і падрыхтавалі дастойны падарунак яшчэ двум знамяняльным датам — 65-годдзю з дня нараджэння Ленінскага камсамола і 40-гаддзю вызваленія Гомельшчыны ад нямецка-фашистскіх захопнікаў.

Усе гэта выпраўляўся арганізаванасцю, прымушае так прызначаны разміркоўваць свой час, каб яго хапіці і на вучобу, і на грамадскія аба-

расказваю пра дэлегата
ТОЛЬКІ ТАК, НЕ ІНАКШ...

ПРА Генадзя Ільюшчанку,

студэнта 4-га курса эканамічнага факультэта, я

чута і раней шмат добрых

водгукаваў: юнак на «выдатна

вучыць» актыўна ўдзельнічае

у грамадскім жыцці факультэта,

універсітэта, ініцыятыўны

добрачынны ўдзельнік абарон

«Дружбы-83» і інш.

Ішчэ адну выдатную мачы-

масць выпраўляваць сябе да

юнаку трэці працоўнага семестра

Ад байца студэнцічнага інтэрната

«Дружбы-82» да камандыра

«Навукова-вытворчага атрада

«Эканаміст», упершыню ў гэ

тым годзе створанага ва

універсітэце — такі шлях пра-

цоўнага выпрабаванія Генадзя.

Павагай Гаўтарытам кал-

ыстыядца Г. Ільюшчанка ў

выкладыкаў факультэта, тавары

шы ўчылішце — такі шлях пра-

цоўнага давер'я: ён стаў кандыда-

татам у члены КПСС.

Якім бы не бы насычаным

дзеяніем у Генадзя, ён абавязко-

ва знойдзе час для сваіх любі-

мых спраў: заняткай спортам

(дзарчы), ён член зборнай

каманды факультэта па плава-

нню, для чытання мастацкай літаратуры. Вельмі любіць

і музыку, асабліва клі-

січчу.

Быць на быстрыні... Толькі

так, не інакш уяўляе сабе Генадзя Ільюшчанка студэнцічнага

жыцця.

Т. ДУБЯК.

ДА СУСТРЭЧЫ, АРШАНШЧЫНА!

28 студэнтаў з атрада «Але-

ся» матэматычнага факультэта

Гомельскага дзяржаўнага ўні-

іверсітэта працаўалі летам на

нагельным заводзе ў Смалінах.

За два месяцы дзяўчуты

зильнай альянсі

Галодны інжынер камбіната

будаўнічых матэрыялаў М. Я. Далінік работай дзяўчут

задаволен:

— У нас упершыню быў та-

кі дружны ў працы студэнці

камандыт. Застацца толькі па-

жадаць, каб і на наступнае ле-

та вясны прыхедзіці да нас.

Пацікавіцца ў майстру Га-

лінія Зайцавай, хто з байцаў

атрада найбольш вызначыўся ў

працы.

— Усе, — дала яна ўпэўне-

ны і лаканічны адказ.

Не працай адзінай жылі ў

гэты час дзяўчуты. Рабочым

завода запомніліся канцыры

матэрыяламі студэнці

акрамя гэту

агітрыгідлы настаяцца

РАНІЦА

Плянка набрынілай працінай разаслаў туман над вёскай, зачапіўся за частакі платоу, павіс на вершалінах недалёкага лесу. Сыра і наутулна. Ненік не верыцца, што для вялікага І. Рэпіна вёсень была любмай парой года. І ёсць яно так.

Гэта толькі на першы погляд у вёсеннікі рэнцы заўважаеца аднатоннае, някідкае. Патрэбна прыгледзіцца і прыслухацца. Вядома, мудрагелістых саладуных трапляю ве не пачуце, пазбяжыць вашага слыху і заліўства спей дразда. Але прыгледзіцца і вы ўбачыце таисенскія струны павуцінкі. Нацянутыя праз дарогу вуліц і паміж стваламі дрэў. Бачыце? А цяпер паслушаіце, як выводзіць лагодны ветрык казачную мелодыю на струнках павуцінках. Песенка трыміцца на густавым мроўбе туману, прымушае яго тандаўцаў. Г. ён, зачараўаны песнямі, паволі рассейваецца, хаваецца ў калдабінах і лагчынах. Наваколле прыяснеца. И бачна, як сонца завірала сядор сучельнай сеткі хмар. Іх паспешліва прыбаўць промінкі і, вызваліўшыся з падлады, гулілі зіхаяць у кроплях расы на эжаўцелях

АПЕНЬКІ

Нечакана для ёсіх начали расці апенікі. Можа біхто і не ведаў пра іх. Да, як жа жуць, у кожнай вёсцы ёсьць непаседлівыя бабкі, якія з рэнци да вечара шукаюць работы сваім рукам. От і Багдашыкі адным днём наўедаў знаёмую палянку. Наразала прыполне грыбў. Дамоўшася, а затым зноў патрухала з кошыкам да брозавых пняўкоў. Хітрая старая: накіне грыбікі зверху фартушком і пайшила. Хто ведае, колык разоў хадзіла яна ў лес. Толькі ж нехта дагледзеў. И паліцела па вёсцы навіна.

Загу́ лес ад людскіх гласаў. Кашамі апенікі во-

зяць, рэзвінамі носяць. Даўгу даваліся ўрадлівасці. Сарпрауды, кожны плянечак абсыпах грыбамі. Над вёскай наплылі смачныя пахі адвараў: перцу, лаўровага лісту, кропу і шмат чаго іншага. Усе варылі, марынавалі апенікі. Запасліся на щодні зімовы час.

Праз дзень-два грыбная «ліхаманка» сціхла. Часцей вярталіся вяскоўцы з пастуствімі кошыкамі, сумкамі. А на пнях трухлелі чарнекоўыя карэнічкі ад апенікі.

Анатоль КАЗЛОУ,
студент 4-га курса
гісторыка-філалагічнага
факультэта.

У АСЕННІМ ПАРКУ.

Фота А. Карніенкі.

НАРАДА МАТЭМАТИКАУ

У сталіцы Літвы — Вільнюсе адбылася чатырохдзённая нарада-семінар выкладчыкаў матэматыкі прыбалтыйскіх рэспублік, Беларусі і Калінінградскай вобласці. Усе рабоче важнае месца занялі пытанні павышэння актыўнасці наукачнай пры вывучэнні матэматычных дысцыплін. Ад нашага ўніверсітэта з дакладамі на нарадзе выступілі загадчыкі кафедр І. М. Бруй, У. В. Мухін, У. І. Міроненка, У. М. Семянчук, дацэнты А. Г. Усіх і Л. М. Федарэнка.

Нарада дазволіла ўзбрэзіць аўтаматычныя дысцыплін і ўзяць на ўзбрэзіць практичнага выкарыстання ў сваіх рабочых.

СПОРТ

АГЛЯД МАЛАДЫХ

На працягу тыдня ў г. Гродна праходзіў чэмпіянат БССР сярод моладыя спартыўнай гімнастыкі. На гэтых спаборніцтвах пасплюхова выступілі студэнты першага курса фізічнага факультэта ГДУ кандыдаты майстры спорту С. Ляшкоў. Па суме набраных ачкоў ён заняў другое месца. Сяргей заваяваў таксама права выступаць у фінале ў пяці асобых практикаваннях мінагабор'і, дзе таксама паказаў добрым запаветы наўрату.

Трэба зазначыць, што С. Ляшкоў выступаў па праграме майстру спорту і ўжо ў гэтым годзе павінен выкананы запаветы наўрату.

ДАРАЖЫЦЬ МАРКАЙ СПОРТКЛУБА

З набліжэннем 40-годдзя вызвалення Гомельшчыны ад нямецка-фашистскіх захопнікаў гэтай падзеі прысяваючыя самія разнастайныя спаборніцтвы. У іх прымаюць удзел і прадстаўнікі нашага ўніверсітэта. Аднак не заўсёды яны радуюць сваімі выступленнямі. Засмучылі, напрыклад, мінагабор'і комплексу ГПА, якія аспрэчвалі прыз абласці профсаюза.

Як паведаміў суддзя спаборніцтваў Г. Каплан, спартклуб ГДУ выступаў слабую каманду, якая заняла апошнія месцы. У пагодлівія кастрычніцкія дні быў праведзены і рээвішн першынства Гомеля па веласпорту на прыз памяці першага майстра спорту Гомельшчыны па гэтаму віду спорту А. Карнілава. И на гэтых спаборніцтвах наші студэнты не выступалі.

Чым не парадавалі! Яшчэ не так даўно универсітэцкі мінагабор'і комплексу ГПА і веласпартысты быў аднымі з міннейшых у горадзе. Есць перспектывныя спартсмены ў гэтых відах і цяпер. Толькі спартклубу і трэнерам трэба больш сур'ёзна адносіцца да камплектавання каманд, у якіх бы спаборніцтвах яны не выступалі.

Да ўніверсітэцкіх «Дзён донара»

НЕАБХОДНА, ГАНАРОВА, НЯШКОДНА!

Сядор мноства сродкаў, якія мае урач, якіе пудруюць «жывое» лякарства, якое дазволіць выратаваць жыццё хворага ў сямі цяжкіх выпадках. Гэта — кроў донара.

Кроў — гэта сродак, які забяспечвае жыццё. Яна дастаўляе клеткам арганізма кісларод, пажыўныя речывы, выдаляе вуглекіслату і шлакі, утрымлівае ёсіе магутныя фактары, дзяячыя якім арганізм змагаецца з вірусамі і мікрабамі. Пры значнай кровастраце ў сувязі з раненнямі і траўмамі на вуліцы, на вытворчасці, дома, пры крываваццах з унутранымі органамі неадкладнае пераліванне кроў можа вярнуць да жыцця паміраючыя арганізмы.

З кожным днём мы ёсць больш даведаўсямі аб гаючых уласцівасцях кроў, пашыраючыя межы яе прымянення, і тату патрэбнасць у ёй расце. Самая ж вялікая колькасць кроў расходаецца ў сучаснай хірургіі.

Шматлікія наўкуковыя даследаванні і вельзэрні волыт на зіранні за людымі, дуўгі час даўчымі кроў, сведчыць аб том, што донарства абсалютна няшкодна.

Да донарства дапускаюць асобы ва ўзросце ад 18 да 60 гадоў.

Даваць кроў кожны донар можа не больш 5 разоў у год з авансівым двухмесчынным інтервалам. За адзін раз донар можа дать 450 мл кроў. Такая страта няшкодная для арганізма, лёгка пераносіцца і

не адбываецца на здароўі. Страждаты лекары і народная медыцына шыроко ўжывалі кровапусканне як метод лячэння многіх захворванняў і нават як сродак агульнага амаладжэння арганізма. Колкасць кроў, якая бярэцца за адзін раз, устанаўліваецца ўрачом і можа вагаць ад 210 да 450 мл, што залежыць ад узросту донара, яго фізічнага развиція, узроўню гемаглабіні і інш. Донар сам павінен дадамагы ўрачу праўльна ацаніць свой стан, поўна адказваць на яго пытанні: чым раней хварэй або хварэе ў гэты час, ці пераеніс аперацию, як сібе адчувае.

Пасля кровадачы донар вызваліваецца ад работы (вучобы) і му дзеца атадзіць амлачавае дзене адпачынку, які па яго жаданні можа быць выкарыстаны у бліжэйшы час або па ўзгадненні з адміністрацыйным дэпартаментам. Рацыянальнае харчаванне робіць кровавастру лёгка цярпімай. Так, перад кровадачай донар атрымлівае бясплатнае лёгкае снеданіе (салодкі чай з булкай або плюшчані), што некалькі павышае крываць і ѹскі паскаравае крываць, а пасля — бясплатны абед, які зноў танізуе арганізм.

Але донар павінен памятаны, што для максімальнай карысці ад яго кроў ён павінен ісці на донарскі пункт толькі пры добрым самаадчуванні. Пасля грыпа, ангіны, прафілактычных прыщапак даваць кроў можна

толькі праз месцы, а пасля любой хваробы, лячэнне якой праводзілася ў стационары, ісці на донарскі пункт можна толькі праз паўгода.

Донар павінен ведаць, што правильная арганізацыя працы і адпачынку, заняткі спортом, захаванне асабістай гігіеніі, забалівальныя фізічныя сілы, аказваюць добраўторычны ўплыў на арганізм, аблічаючы хуткую яго перабудову і кампенсацыю кровастраце.

Наша краіна ўпэўнена ідеяда камунізму, і савецкія людзі, выхаваныя ў духу гуманізму, павінны прыміць усе большыя актыўнасці ўздел на тойкай далярнай справе, як бязвыплатнае донарства. Савецкі народ паважае і памятае імёны сваіх добрых дарыльшчыкаў. Яны ўзнагароджваюцца зважанімі і медалімі, граматамі ПК Таварыства Чырвонага Крыжа, ім прысвойваюцца званні «Ганаровы донар СССР», прадстаўліца ільготы пры размеркаванні пундоваў у дамы адміністраціі і санаторы.

Але самым монітным выкарыстаннем ўздавочніці з'яўляецца ўзядзячнасць тысяч і тысяч людзей, якім штодзенне вяртае жыццё донарскай кроў.

«Чалавек чалавеку — сябар, таварыш і брат» — прынцып жыцця нашага грамадства, і бязвыплатнае донарства — яркае яго ўласбленне.

Н. АМЯЛЬЧЫК,
хірут паліклінікі № 6,
член таварыства
Чырвонага Крыжа.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Дэканат гісторыка-філалагічнага факультэта і калекцыйны кафедры беларускай мовы выказваюць глыбокое спачуванне старшай лабарант-кафедры ЮРЧАН-КА Людміле Міхайлавне з выпадку напаткай на смерць сына АЛЕГА.